

13.26x32.08	31	עמוד 10	קר למושב	22/03/2012	31370481-7
חברת מושבי הנג - 25890					

לא סתם בכיינים

אנו, חקלאי הנגב, מעבדים את השדות תחת מטר של פצצות ומתמודדים גם עם פגעי הטבע ■ כולנו אנשים חזקים, נחושים וחדורי אמונה ואיננו חוששים ממאבקים למען ביטחון ישראל ■ יחד עם זאת, קשה לנו להתמודד עם גורמים ממשלתיים שונים, שבהינך מקלדת מסוגלים להרוס ענף שלם, שהוא אבן יסוד בקיומה של המדינה

יאיר מנע

צילום: מושבי הנוב

בית המשפט בכאר שבע דחה את תביעת חקלאי הנגב נגד מחירי המים כפי שנקבעו על ידי רשות המים. לרעתנו, החקלאים, כבוד בית המשפט טעה ובגרול ובכוונתנו להמשיך ולהיאבק על המשך קיום החקלאות בנגב. כבר למעלה משנה מנהלים חקלאי הנגב מאבק עיקש נגד רשות המים. המאבק הוא לא על תעריפי המים לחקלאים בנגב, אלא על המשך קיום החקלאות בנגב, החקלאות בישראל בכלל ואחיזתה של מדינת ישראל במרחבי הנגב.

כמות המשקעים בנגב היא הנמוכה ביותר במדינה. גם בשנים המוגדרות כ"גשומות" כמות המשקעים בנגב היא מזערית ומחייבת את החקלאים לא פעם לחרוג מכמויות המים המוקצות להם כדי להמשיך ולקיים את הגידולים.

על פי תעריפי המים, אותם קבעה רשות המים, אין כל אפשרות כלכלית להמשיך ולקיים את החקלאות בנגב. ממש כך. "אתם חיים במשק חופשי ואם לא כדאי לכם אל תשקו את השרות", אומרים לנו פקידים הספונים במשרדיהם המרווחים במרכז הארץ.

אין זה סוד כי בשנים האחרונות סובלת מדינת ישראל ממצוקת מים, ואותנו, החקלאים, הפכו לשודדי המים הלאומיים. מי צריך חקלאות שצורכת משאב לאומי כמים ומחזיקה שטחי קרקע, כשאפשר להפוך את הכל לבניינים ולנרדל"ן מניב? מי צריך חקלאות המפריעה לקבלנים להמשיך "לבנות את הארץ"?

לכאורה זאת אולי טענה צודקת. שכן, אחרי הכל, אף אחד לא מחייב אותנו, חקלאי הנגב, לעסוק בחקלאות. אם מחיר המים אינו מאפשר לנו להשקות את השרות ולמכור את התוצרת במחירים שפויים, כדאי אולי שנחליף מקצוע. אחרי הכל, מה מונע מאיתנו להפוך לסוחרים? למה שלא נייבא גזר וחצילים מירדן, מישמש, אבטיח ותפוחי אדמה מטורקיה, חסה ובצל ממצרים ותפוזים ממרוקו?

זה הרבה יותר רווחי ולא מצריך שימוש במים. השאלה היא האם במציאות כזאת הנגב ימשיך

חריש בנגב. צילום: אסף סלומון

14.97x15.99	32	10	עמוד	קו למושב	22/03/2012	31370502-1
חברת מושבי הנג - 25890						

עם גורמים ממשלתיים שונים, שאינם רואים את התמונה הכוללת וקשה לנו להתמודד עם אנשים שבהינף מקלדת

מסוגלים להרוס ענף שלם, שהוא אבן יסוד בקיומה של המדינה. אנא ממך, הראה להם וכוון אותם לדרך הנכונה.

הכותב הוא תושב קיבוץ ניר-עם ומנכ"ל "מושבי הנגב", חברה חקלאית המשותפת ל-34 מושבים

בצפון הנגב, שמעבדת כ-150 אלף דונם קרקעות, כולל השדות שצמודים לרצועת עזה

נה. החקלאים בנגב מאפשׁרים למעשה את עצמאותה הכלכלית של המדינה ואי תלותה במקורות זרים. ועל זה יש מי שמוכנים לוותר? להחזיק ולקיים מדינה כמו ישראל אינו דבר קל, זה אפילו קשה. יש אומי רים שלכהן כראש ממשׁלת ישראל זו המשרה הכי קשה בעולם. לכל מי שמׁ כהן כראש ממשלת ישראל ברור שהנגב הוא העתיד של המדינה. כאן מצויים המרחבים ואפשרויות הגיי דול הדמוגרפיים, כאן צה"ל מתאמן וכאן החקלאים והי חקלאות שומרים על קרקע הלאום ומאפשרים למדינה להיות מי שהיא.

ארוני ראש הממשלה, איננו חבורה של "קוטרי רים" מקצועיים, אך הפעם קשה לנו. אנחנו, שמעבדי רים את השדות תחת מטר של פצצות וטילים, אנחנו האזרחים המתמודדים נגד פולשים זרים לקרקעות המדינה ואנחנו הציבור המתמודד גם עם פגעי הטבע. כולנו אנשים חזיקים, נחושים וחרורי אמונה ואיננו חוששים ממאבקים למען העצמת ביטחונה וקיומה של המדינה. יחד עם זאת, קשה לנו להתמודד

ויהיה חלק ממדינת ישראל, או האם מדינת ישראל תמשיך ותתקיים כמדינה ציונית, חופשית ומתקדמת? לחקלאים ולרכים מאזרחי המדינה התשובה ברורה ופשוטה: לא!

אין בכוונתי להלך אימים ולהצהיר בפאטוס ש"אם אין חקלאות לא תהיה מדינת ישראל". יחד עם זאת כדאי מאוד לחשוב איזו דמות עשויה להיות למדינת ישראל ללא החקלאות בנגב וללא החקלאות בכלל.

עוד לפני קום המדינה, וביתר שאת לאחר הקמתה, גבולות ההתיישבות החקלאית הם שקבעו את גבולות הארץ ויצרו רצף טריטוריאלי של יישובים יהודיים. יישובים כחניתה, מטולה ומושבי וקיבוצי הנגב הם המגנים, תרתי משמע, על קרקעות הלאום. מי סוגר על רצועת עזה ואינו מאפשר לטרור לחדור לתוך מדינת ישראל? מי הם המעבדים את הקרקע עד המטר האחרון ואינם מאפשרים תפיסת קרקעות על ידי גורמים עוינים? אבל הנגב הוא לא רק ביטחון, אלא גם אסם התבואה של מדינת ישראל. מגדלים בו את מרבית הירקות והפירות שצורכים אזרחי המדינה